

સલામી સવારની..

*ઈડયા ઉપગ્રહોની સાથે 'પથયોથી' નમી ગયા!
જોઈ રહ્યા સીમા સળગતી, શહીદી ખમી ગયા!
દમી ગયા દમન આતંકી, સત્તા સમષ્ટિમાં -
ને 'સમાન સિવિલ કોડ' ના પડદા સમી ગયા!*

સુપ્રભાતમ્

સુરેષ પ્રા. ભટ્ટ
99789-26251

હાઈકુ

'શબ' કા સાથ શહીદી કા વિકાસ થઈ પ્રગતિ... (ત્રણ વર્ષમાં...)	'મેલેરિયા' નું નામ બજલી નાખો! 'ડેંગ્યુ' સખી ઠો ! (લ્યો ! નાબૂદ !!)
--	---

ચિંતન

અમોઘ કોઈદર્શન્ય સ્વયં કૃત્વાન્વવેક્ષણ: ।

ઉપરોક્ત શ્લોક વિદુરનીતિમાંથી લેવામાં આવેલ છે.

જેનો કોઈ અને હર્ષ નિરર્થક નથી, જે સ્વયં કાર્યો કરીને પાછળથી એમનું નિરીક્ષણ - પરીક્ષણ કરે છે તેમજ જે પોતાના ખજાનાનું જ્ઞાન સ્વયં રાખે છે, તેવા રાજા માટે ઘન ને ધારણ કરનારી ધરતી (વસુંધરા) ખરેખર ઘન આપનારી (વસુદા) જ બની રહે છે.

જે વ્યક્તિમાં રાજાના ગુણો હોય તેવા રાજા માટે ધરતી ખરેખર ઘનભંડાર આપનારી બની રહે છે.

'વસુંધરા' એટલે ઘન ધારણ કરનારી પૃથ્વી અને 'વસુદા' એટલે ઘન આપનારી. સમર્થ પુરુષ માટે તો વસુંધરા પોતાનો ઘન-ભંડાર સામેથી ખોલી દે છે.

- સુવિચાર**
- જાતને બાળી જવામાં લેશ અટકાયા નહિ, મુસાફર આંધીઓથી પણ કદી એ દીપ હોલવાયા નહિ - પાલનપુરી
 - સ્ત્રીના બળને માપી શકાય નહિ, એથી એને અબળા કહે છે - ઉમાશંકર જોષી
 - જેવો કલંક રહિત ચંદ્ર અને તાપવિહીન સૂર્ય, તેવો સજ્જન સાધુજન સર્વદા સૌને પ્રિય થાયો - જ્ઞાનેશ્વર
 - માનવજાતિ પર મોટામાં મોટો શાપ તે સ્વાર્થ - ઓસ્કાર વાઈલ્ડ
 - સ્વર્ગ જોઈએ છે તમારે ? તો આ ત્રણ વાત કરી જુઓ - સત્ય બોલો, કોષ કદી ન કરો અને યાચકને કદી પાછો કાઢો નહિ - બુદ્ધ
 - સારા માણસો માત્ર સાદ પડતાં જ સ્વયંસેવક બની સેવા આપવા તૈયાર થઈ જાય છે. પણ ભૂડા તો શેરડીની પેઠે તેમને પીલો પીસો તો જ તૈયાર થશે - તિરુવલ્લુવર
 - આજનું ઔષધ : એલચી સાકર અને કોકમની ચટણી બનાવી ખાવાથી એસીડીટી મટે છે. (સંકલન : દિગ્ધ વી. આશરા)

બોધકથા

સમાજની સેવા માટે જે ત્યાગ કરી શખે એ જ સાચો સેવક કહેવાય.

અમેરિકન વૈજ્ઞાનિક જ્યોર્જ કારવેર. વનસ્પતિશાસ્ત્રી. એવા વિદ્વાન કે એમના સલાહસુચન માટે મોટી મોટી કંપનીઓ સલાહના બદલામાં જે ધન માગે તે આપવા તત્પર રહેતી. એક વાર ફ્લોરિડાથી કેટલાક ખેડૂતોએ તેમને બે ડબ્બા મોકલ્યા. એક ડબ્બામાં ખેતરમાં પાકેલા શીંગદાણા જે સડી ગયા હતા તેના નમૂના હતા અને બીજા ડબ્બામાં તે માટે માર્ગદર્શન આપવાના મહેનતાણાના એકસો ડોલરનો ચેક હતો.

જ્યોર્જ કારવેરે તરત પાકમાં લાગેલા આ જીવાત તથા સડી અટકાવવાના કારણોનું વિશ્લેષણ કર્યું. તેને માટે જવાબદાર સંજોગો તથા કારણોની નોંધ તૈયાર કરી. ખેડૂતોને એ પત્ર મોકલ્યો તથા પેલો એક સો ડોલરનો ચેક પણ પરત મોકલ્યો. સાથે પત્રમાં લખ્યું, 'દયાળું પરમાત્માએ તમારે માટે આ શીંગદાણાનો પાક ઉતારવા માટે કોઈ પણ પ્રકારનું મહેનતાણું લીધું નથી તો શીંગદાણાને લાગેલ આ રોગનું નિવારણ કરવા માટે મારે કોઈ પણ પ્રકારનું મહેનતાણું લેવું ઘટિત નથી, યોગ્ય નથી.'

ઋતુએ આવે મોગરા, ઋતુએ આવે ફૂલ,
ઋતુ વિનાનું ચાહીએ, એ સઘળું ધણેધૂળ.
શાળા જીવનમાં ભણતા હતા ત્યારે પહેલીવહેલી વાર આ દુહો વાંચવામાં અને સાંભળવામાં આવ્યો હતો. એ વખતે ખબર પડેલી કે આવા ટૂંકકડા કવિતાને દુહો કહેવાય. પરંતુ દુહો એ દશમો વેદ છે તે વાત તે વખતે અજાણી હતી. છતાં અમારા સાહેબે જ્યારે આનો મર્મ સમજાવ્યો ત્યારે મજા આવી ગઈ. તે વખતે સાહેબે ઉદાહરણો આપેલા કે નહીં તેની કંઈ ખબર નથી. ભાદરવાના ભીંડોવાળી વાત જ્યારે વાંચી ત્યારે અનાયાસ આ દુહો એની સાથે જોડાઈ ગયો. ભાદરવાનો ભીંડો ભાદરવામાં જ મળે તેવું અમે સજ્જબમ્ સમજી ગયેલા. હવે તો કૃષિવિજ્ઞાનમાં અદ્ભૂત ક્રાંતિ આવી ગઈ છે. ભાદરવાનો ભીંડો બારેમાસ મળે છે. ટીંડોળા જે કાયમ વરસાદ પછી મળતાં તે જ જ્યારે જોઈએ ત્યારે મળે છે. તુવેર-પાપડી હજુ શિયાળામાં આવે છે તેવી ઉનાળામાં નથી આવતી, પણ સાવ નથી આવતી એવું કહેવાય એમ નથી. જે વસ્તુઓ બારે મહિના મળે છે તેનો અસલ સ્વાદ ઉર્ફે મીઠાશ તો એની જે તે ઋતુમાં જ પ્રાપ્ત થાય છે. બાકી, સમય વગરના શાક સાવ ફિક્કા ફસ્સ લાગે છે તે કોણ નથી જાણતું?

કાળજાળ ઉનાળાનું મારણ પર કુદરતે કાઢી રાખ્યું છે. ઉનાળાની ગરમી સામે લડવા માટે જોઈતી ઠંડક માટે તડખૂત અને ટેટી જેવા પાણીદાર ફળ કામ સંભાળી લે છે. ફાલસા અને રાયણાં પણ ઉનાળાના ખાસ ફળ છે. શહેરમાં કોઈ કોઈ જગ્યાએ એમના દર્શન થઈ જાય છે. પણ ઘણા સમયથી ખાધા નથી એ કબૂલવું પડે.

આંબે પાકી કરીએ, ભાઈ વેડી લ્યો !

આ ઋતુમાં તમે શાકમાર્કેટમાં જાવ તો અડધોઅડધ લારીઓ તો એકલી કેરીઓની જ મળે. જ્યાં જુઓ ત્યાં જૂનાગઢની કેસર, તલાલાની કેસર, ગિરની કેસર એવું છાપેલા ઢગલાબંધ ખોખાંઓ જોવા મળે.

એક વાર અમે ઉકાઈ બંધની મુલાકાતે જતા હતા. વચમાં સુરત આવે. સુરતની બાજુમાં અમારા સાહેબની સાસરી. ખરા બપોરે અમે એમના ઘરે પહોંચ્યા. અમે બેઠા હતા એના ઉપરના માળેથી વલસાડી હાફ્સ કેરીની મનભર સુગંધી આવી રહી હતી. અમે ઘણા મોડા પડેલા એટલે સાહેબના સાસરિયાંને ફટાફટ ચૂકી ભાજી બનાવી, પુરીઓ તળી કાઢી અને મોટું તપેલું ભરીને રસ કાઢ્યો. એ વખતે રસ ખાવાની જે મજા આવી છે એની તો વાત જ થાય એવી નથી. અમારી મંડળીમાં એક વાનો દર્દી હતો. એ કહે મેં હજુ સુધી એ કે વાર રસ ખાધો નથી. અમે બધાએ કહ્યું, 'ભલે આજ લગી ના ચાખ્યો હોય, પણ આજે ખાઈ લ્યો ! આનો મજાનો રસ આપણા અમદાવાદમાં નહીં મળે.' આવું બધું સાંભળીને નવીનભાઈએ થોડોક રસ ચાખેલો એવું યાદ આવે છે ખરું.

અમે નાના હતા ત્યારે બાપુજી બજારમાંથી દેશી કેરીઓ લઈ આવતા. પછી પાટલા પર બેસી એક તપેલામાં પાણીમાં કેરીઓ ભોળી રસ કાઢતા. પાણીમાં કેરીઓ ધોવાઈ જતી અને થોડીક ઠંડક પણ મેળવતી. બાપુજી એક

એક કેરી હાથમાં લે, એનું ડીટુ તોડે, ડીટા પર અંગુઠો દબાવી કેરીને ચારે બાજુથી ઘોળે એટલે કે હળવા હાથે દબાવે. કેરી ઊંધી કરી થોડોક શીલ કાઢે પછી તપેલીમાં રસ કાઢે. રસની છોળ છૂટે એ જોઈ મોઢામાં પણ પાણી છૂટે.

રસ નીકળ્યા પછી અમારી બાજુમાં મૂકેલી થાળીમાં છોતરાં અને ગોટલા મૂકે. એ છોતરાં - ગોટલાં ચોખ્ખા કરવાનું કામ અમારું. આ 'અમે' બે જણ એટલે હું અને મારી ભાણી. વરસો પછી આ દેશ બદલાયું. બાપુજીની જગ્યાએ હું આવ્યો અને 'અમે'ની જગ્યાએ મારી દીકરીઓ. પરંતુ જ્યારથી મિશ્નર ઘરમાં આવ્યું છે ત્યારથી કેરીઓ ઘોળીને રસ કાઢવાની જૂની પુરાણી રીતને અલવિદા કહેવામાં આવી છે. હવે તો કેરીની છાલ કાઢી, ઘરના ટૂકડા કરી બાઉલમાં નાંખવાના અને ઢાંકણું વાસી જેવી સ્વીચ ઓન કરીએ કે ફરર... કરતો 'કને બે મિનિટમાં રસ તૈયાર. વધારે ગળ્યો રસ ઝાપટવો હોય તો ખાંડ ઉમેરી દેવાની. રસ જાડો પડતો હોય તો પાણી ભેળવી દેવાનું. પેલું જીરું, મીઠું કે સુંદે હવે કયાં કોઈને ભાવે છે? ઘણા રસિયાઓ તો રવિવારના દિવસે આખું તપેલું ભરીને રસ બનાવી ફિજમાં મૂકી દે અને રોજ એક એક વાટકી ઠપકારે.

મનજી ઉમ્ગો
રાણછોક પરમાર

આંબા અને કેરી વિષે હજુ એક પ્રસંગ સાંભરે છે. હું યોધા ધોરણમાં ભણતો હતો. અમારા બાલમંદિરની પાછળ મોટું આંબાવાડિયું હતું. એ વખતે મેંઘાણીનગરમાં અસંખ્ય આંબા હયાત હતા. વસંત ત્રણે એ આંબે કેરીઓ આવી હશે. અમે નિશાળેથી છૂટી રોજ આંબેથી કેરીઓ પાડવા જતા. એક દિવસ કેરીઓ પાડી લીધા પછી નીચે ઉતરતાં છોક છેલ્લી ડાળીએ આવતાં મારાં હાથ જાડી ડાળ પરથી સરકી ગયા. બહુ ઊંચેથી નહોતું પડાયું એટલે કોઈ અંગભંગ થયો નહીં પણ નીચે ફલાંગ દર્દીને પડતાં મારાં મોઢું થડને અથડાઈ ગયું. બે દાંત ત્યાંના ત્યાં પડી ગયા. હોઠે અને ગાલે પણ થોડુંક વાગ્યું. ઘેર આવીને પાછો લંગડી કૂદતો હતો ત્યાં ઉંબરે અથડાયો એટલે બીજા બે દાંત પડ્યા. મારા બેઉ ગાલે સોજા આવી ગયા. નસીબજોગે એ દિવસે ભહેનો સાસરેથી આવી હતી એટલે માર ખાવામાંથી બચી જવાયું. બીજા દિવસે બાને કોઈએ દવા બનાવી હશે તો બાએ આંબા હળદર અને મેંઘાલકડી ઘસીને ચાલે ચોપડી. બેઉ ગાલે દાઢી આવી હોય એવું દેશ્ય સર્જાયું. મિત્રોને ચીડવવાની મજા પડી ગઈ. એ લોકો મને 'કડકા' કહીને બોલાવવા માંડ્યા. એ ત્રણ ચાર જણ તો હજીયે ભટકાઈ જાય તો મને કાકા કહીને જ સંબોધે. બહુ વરસ વરસ થયા. મારા સમયકલ્પ મિત્રોને મોઢે 'કાકા' શબ્દ સાંભળ્યાને ! સાંભળવા મળશે તો આનંદ થશે, અવશ્ય, સૌ ટકા.

આપણા કવિભાઈઓ બાવળ-આવળના ગીતો લખે છે પણ આંબા - મહુડા - રાયણના ગીતો કેમ લખતા નથી એનું મને કારણ સમજાતું નથી. એટલે આજે તો ગીત વગર ચલાવી લ્યો મારા ભાઈ!

જિંદગી કુલ્ફી કી તરહ હૈ, ટેસ્ટ કરો યા વેસ્ટ કરો, પિઘલ તો રહી હૈ, ઈસલિયે જિંદગી કો ટેસ્ટ કરના શીખો, વેસ્ટ તો વૈસે ભી હો રહી હૈ

મજાનો દિવસ

છેલ્લી પરીક્ષાનો દિવસ
એટલે જલસાનો દિવસ
આ બાજુ પરીક્ષા પતતી
ને આ બાજુ વેકેશન ચાલું થતું.
સવારે સાયકલ ફેરવતા
બપોરે કેબલમાં પિકચર જોતા
સાંજે થપ્પો રમતા.
અને રાત્રે પકડા પકડી અને સાંકળી રમતા
કેરી ખાવાની મજા
તરબૂચ અને સક્કરટેટી ખાવાનો જલસો
અને રાત્રે
બરફનો ગોળો ખાવાની ધમાલ
અથાણાના તપેલાય
તડકે મૂકવા જતા
અને ક્યારેક ક્યારેક
કેરીનું છીણ છુપાઈને ખાઈ લેતા.
ક્યારેક પત્તા રમતા
તો ક્યારેક સાપ-સીડી રમતા
બે રૂપિયાની પેપી ચૂસવાની
શેરડીનો રસ પીવાની
અને રાત્રે ગુલ્ફીવાળો ભૂમ પાડે
ત્યારે ભાગીને ખાવા જતા.
વીડીયો ગેમ્સમાં મરયો રમવાની

ટી.વી.માં મોગલી જોવાની
સારા ગીતોની કેસેટ બનાવવાની
મજા જ કંઈ અલગ હતી.
માટીનો ગલવો પડ્ય હોય ત્યાં
ઈંટ લઈને એમાં રસ્તો બનાવતા
અને હાથ ગાડી ખાલી હોય તો
એમાં કોઈને બેસાડીને ચલાવતા.
મામાના ઘરે રહેવા જતા
ત્યાંનોય આનંદ માણતા
બધા ભાઈ - બહેનો સાથેનો જલસો.
ચપટીમાં પસાર થઈ જતો
ના કમ્પ્યુટર હતા.
ન મોબાઈલ હતા
પણ એ દિવસો તો
મજાના દિવસો હતા.

- કિંજલ સંઘવી

ઉપર્યુક્ટ શબ્દ સંવેદનાએ બાળપણના વિસ્મૃતજગતનો તાદૃશ્ય કરી દીધું.
વાર્ષિક પરીક્ષા પછી બાળમાનસ નર્ચો હાશકારો અનુભવતું... મામાના ઘરે જવાનો અભરખો ચગડોળે ચઢતો. મે મહિનાને 'મામા માસ' કહેતા. જો કે મને આવી કોઈ તાલાવેલી નહોતી કારણ હું જન્મ્યો... ઊછળ્યોને વિકસ્યો મોસાળમાં જ... મારે મન મોસાળનીયું છે ! મામા મહિનામાં મોકલા મને મ્હાલવા મળતું... ન કોઈ રોકટોક ખ...સ... બિન્દાસપણે લખલૂટ આનંદનો જલસો જ જલસો...!!!!

આજે તો વેકેશન પડતાંની સાથે જ સમર કેમ્પમાં નામ નોંધાઈ જાય. વિવિધ હોલી વર્ગોમાં બાળકને ગોઠવવાની તજવીજ હાથ ધરાય... આજના

બાલદેવના ભાગ્યમાં વેકેશનની મોકળાશ કે મામા મહિનાની મજા જાણે લખાઈ જ નથી!!!!

મામાનું ઘર...! સ્કૂલની પરીક્ષાનું છેલ્લું પેપર આવીને આવતા; લગભગ તે જ દિવસે મામાનો કાગળ આવી જતો. મોટા બેન અને નાના બેન બાળકો સાથે આવી ગયા છે. મોટા ભાભીને બાળકો શનિવારે આવી જશે. તમે ક્યારેક આવો છો ? વહેલાસર લખજો, સ્ટેશન તમને લેવા ગાડું મોકલશું. વાંચીને અમે ચારેય ભાઈનો કકળાટ કરી મૂકીએ, 'આ બધા તો પહોંચીએ ગયા ! ચાલ, બા, આજે જ નીકળીએ...!'

અને પછી સાત-આઠ કલાકની ખખડખજ બસની મુસાફરીની તૈયારી શરુ કરી. પતારની મોટી ટૂંક, નાસ્તાનો અડધિયો ડબ્બો... પિત્તાળનો પેચવાળો પાણીનો લોટો અને બિસ્સામાં રંગબેરંગી પીપરમેન્ટ...

મામાને ઘરે કંઈ એવી મોટી સાલબી કે એશોઆરામ નહી... નાનું ઘર... લાઈટ કે પંખા પણ નહીં... પાણીયે કૂંબેલી ભરવાનું... આર્થિક રીતેય મામા કંઈ એવા માલેતુજાર નહીં. એક નાનું ખેતર ને બે ભેંસો પર બંધોય વ્યવહાર. પણ તોય આનંદના કારણોનો પાર નહીં... સૌથી પહેલા તો ગાડામાં બેસીને વીઆઈપીની જેમ ગામ વચ્ચેથી પસાર થવાનો આનંદ...

કૂંબે પાણી ભરવા જવાનો આનંદ... મામી અને માસીના હાથની હેતભરી વાનગીઓ ખાવાનો આનંદ... સાથે મળીને કામ કરવાનો આનંદ... એકબીજાના કપડાં પહેરી રામજી

લાગણીનો મેજો
રસિક વાળંદ

મંદિર જવાનો આનંદ... ફળિયામાં આવેલા લીમડાના છાયાં નીચે ઝોળવાળા ખાટલામાં પણ પરીઓના સપનાવાળી મીઠી ઊંઘનો આનંદ... બપોરે આયોજન વિનાના સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમમાં પરફોર્મ કરી બધાની પ્રશંસા ઝીલવાનો આનંદ... ઝીણા ઝીણા ઝઘડા પછી રીસામણા ને મનામણા ઓઠા હેઠળ સહુના વાત્સલ્ય ધોધમાં ભીંજાવાનો આનંદ... બસ, આનંદ જ આનંદ...!!!!

દર વરસે વેકેશનની એ એક મહિનાની રેસીડેન્શિયલ તાલીમે 'વસુધેવ કુટુંબકમ્' ની ભાવનાને જે ઊંડા મૂળ રોપ્યા છે. તેણે જિંદગીને જોવાના શત્ શત્ દષ્ટિકોણ ખાલી આપ્યા છે.

એમાંય પાછા ફરીએ ત્યારે મામી હંમેશા સહુને જોડ કપડાં આપતાં. એ પળોનું પોત તો એવું મજબૂત કે આટલા દાયકાઓ પછી હજુ સુધી ફાટચુય નથી ને ફીટચુય નથી.

બદલાતા સમય સાથે પ્રગતિએ હરણકાળ ભરી છે. સુખ સુવિધાઓનો વ્યાપ વિસ્તાર્યો છે. મામાઓને ઘેર હવે ગાડું નહીં, ગાડી(ઓ) છે. ત્રણ બેડરૂમના મોટા ફ્લેટની આબાદી છે. જેમાં એકરુપ ખાસ મહેમાનો માટે છે. અને વળી રાંધવાવાળા મહારાજ પણ છે. નાના ખેતરને બદલે મોટી ફેક્ટરી છે. બહુ જ છે... બહુ જ... નથી તો બસ એક મામાનો કાગળ... 'બહેન, તું બાળકોને લઈ ક્યારે આવે છે??'

રચના

જિંદગી કુલ્ફી કી તરહ હૈ, ટેસ્ટ કરો યા વેસ્ટ કરો, પિઘલ તો રહી હૈ, ઈસલિયે જિંદગી કો ટેસ્ટ કરના શીખો, વેસ્ટ તો વૈસે ભી હો રહી હૈ.

Rasikvaland1965@gmail.com

